

De vertaling van deze pagina is automatisch geproduceerd met behulp van machinevertaling [\[Link\]](#). Machinevertalingen kunnen fouten bevatten die de duidelijkheid en nauwkeurigheid van de informatie kunnen schaden; de Ombudsman kan niet aansprakelijk worden gehouden voor eventuele afwijkingen. Voor de grootste mate van betrouwbaarheid en rechtszekerheid wordt verwezen naar de bronversie in het Engels (klik op de link hierboven). Meer informatie vindt u in ons [taal- en vertaalbeleid](#) [\[Link\]](#).

Besluit in zaak 485/2008/(IG)(IP)PB - Incorrecte beoordeling van een beroep

Besluiten

Zaak 485/2008/(IG)(IP)PB - Geopend op 07/04/2008 - Besluit over 16/12/2010

De klacht werd ingediend door een Italiaanse onderzoeker die niet tevreden was over de wijze waarop zijn beroep tegen een besluit om zijn onderzoeksvoorstel te verwerpen was behandeld. Het betrof een van de eerste oproepen tot het indienen van voorstellen van de Europese Onderzoeksraad (ERC). De ERC werd pas in 2007 opgericht, en de Commissie bleef gedurende een aanzienlijke tijd enkele taken van het agentschap uitvoeren. Voor het onderzoek van de onderhavige zaak door de Ombudsman was de Commissie de relevante instelling, meer bepaald het directoraat-generaal Onderzoek van de Commissie.

De belangrijkste grief van klager was dat het comité van beroep, waaraan hij zijn beroep had gezonden, verzuimde enkele van zijn belangrijkste argumenten te behandelen. Hij was met name van mening dat het comité van beroep had verzuimd in te gaan op zijn argument dat de beoordelaars bepaalde criteria onjuist toepasten of criteria toepasten die niet relevant waren.

De Ombudsman kwam tot de bevinding dat de bewering van klager terecht was. Hij maakte daarom een kritische opmerking met betrekking tot dit punt. De Ombudsman merkte, samengevat, op dat het comité van beroep een aanpak leek te hebben gebruikt die te strikt was en die er in wezen toe leidde dat het comité de belangrijke kwestie van een mogelijke inconsistentie tussen de criteria en de concrete beoordeling in het geval van klager negeerde.

Desondanks maakte de Ombudsman een verdere opmerking, waarin hij constateerde dat de Commissie met succes een aantal onderzoeksaanvragen had behandeld dat veel groter was dan voor de betreffende procedure was verwacht. Hij verwelkomde ook het feit dat aanvragers in de nieuwe procedures toegang kregen tot de individuele beoordelingen van de onafhankelijke beoordelaars. Dit heeft een belangrijke nieuwe norm van transparantie voor Europese oproepen tot het indienen van voorstellen gecreëerd, wat de Ombudsman toejuichte.



De achtergrond van de klacht

1. Deze klacht gaat over een Italiaanse onderzoeker die ontevreden was over de manier waarop de Europese Onderzoeksraad (ERC), een uitvoerend agentschap van de EU, zijn beroep tegen een besluit tot afwijzing van zijn onderzoeksvorstel behandelde.
2. Na een eerste beoordeling deelde de ERC klager mee dat zijn voorstel was afgewezen. De klager heeft overeenkomstig de formele beroepsprocedure beroep ingesteld (een „verzoek om beroep”). Na aanmaningen en antwoorden daarop deelde de ERC klager mee dat zijn beroep in het ongelijk was gesteld.
3. Klager wendde zich tot de Europese Ombudsman, waarbij hij de beweringen hieronder uiteenzet.
4. Om de onderhavige zaak te begrijpen, is het belangrijk te weten dat de ERC pas in 2007 van start is gegaan en dat de Commissie een aantal van de belangrijkste taken van het Agentschap gedurende een aanzienlijke periode heeft voortgezet. Voor het onderzoek van de Ombudsman in de onderhavige zaak is de betrokken instelling de Commissie, meer in het bijzonder het directoraat-generaal Onderzoek van de Commissie. Het besluit van deze Ombudsman verwijst echter ook naar „de ERC” op verschillende plaatsen, aangezien een groot deel van de correspondentie formeel met dit agentschap is uitgewisseld.

Onderwerp van het onderzoek

5. De Ombudsman heeft een onderzoek geopend naar de volgende beschuldigingen en beweringen:

Beschuldigingen:

(1) Het besluit met betrekking tot het beroep van klager was te laat, in het licht van de belofte van de ERC om het proces begin september af te ronden, waardoor de klager extra kosten zou moeten maken;

(2) De brief waarin klager in kennis werd gesteld van de uitkomst van de beroepsprocedure, is niet ingegaan op de specifieke argumenten die klager in zijn beroep heeft aangevoerd, namelijk dat:

A) Beoordelaar 3 heeft een fout gemaakt door een criterium toe te passen met betrekking tot de ervaring als teamleiders die *reeds* door kandidaten zijn opgedaan; en

B) Beoordelaar 3 heeft strengere normen toegepast met betrekking tot de „kwaliteit van het



voorgestelde onderzoeksproject ” en de „methodologie ” ervan dan die welke in de uitnodiging en de ERC -gids voor aanvragers zijn vastgesteld, met name door te verwijzen naar het feit dat het project van de klager niet voldoende „nauwkeurig ” en „goed gedefinieerd ” is, ondanks het feit dat de aanvragers slechts een „beknopte beschrijving ” van de wetenschappelijke en technische aspecten van het projectvoorstel moesten verstrekken.

Claim:

Klager moet worden vergoed voor de extra kosten die hij heeft gemaakt tijdens de periode van vertraging met betrekking tot de uitkomst van zijn beroep, namelijk van begin september tot en met 27 november 2007.

Het onderzoek

6. Op 7 april 2008 heeft de Ombudsman de Europese Commissie verzocht een advies over de klacht in te dienen. De Commissie heeft op 9 juli 2008 haar advies uitgebracht. Het advies werd doorgestuurd naar klager, die zijn opmerkingen op 25 augustus 2008 heeft ingediend.

Analyse en conclusies van de Ombudsman

A. Verschuldiging van vertraging en daarmee verband houdende vorderingen

Aan de Ombudsman voorgelegde argumenten

7. Klager voerde aan dat, rekening houdend met de belofte van de ERC om het proces begin september af te ronden, het besluit betreffende het beroep van klager te laat was, waardoor hij extra kosten met zich meebracht. Hij vorderde dat hij moest worden vergoed voor de extra kosten die hij had gemaakt vanwege de vertraging die hij had geduurd van begin september tot en met 27 november 2007. Deze extra kosten waren het gevolg van de noodzaak om fysiek dicht bij de plaats te blijven waar een mogelijke voortzetting van de evaluatieprocedure zou plaatsvinden, indien het verzoek om verhaal zou slagen. Beide kwesties zullen in de volgende paragrafen samen worden behandeld.

8. In haar advies merkte de Commissie op dat zij het verzoek tot beroep van klager op 8 augustus 2007 heeft ontvangen. Op 9 augustus 2007 is een ontvangstbevestiging verzonden. Het eindresultaat van de beroepsprocedure werd op 27 november 2007 aan klager meegedeeld.

9. De Commissie erkende dat de behandeling van de hogere voorziening vertraging had opgelopen. Naar haar mening verontschuldigde de Commissie zich tegenover klager voor deze



vertraging. Het wees erop dat de vertraging te wijten was aan het grote aantal verzoeken om verhaal en de grondigheid waarmee het Comité voor beroep elk verzoek heeft onderzocht.

10. Met betrekking tot de specifieke inhoud van de onderhavige bewering en stelling heeft de Commissie het volgende opgemerkt:

A) De ontvangstbevestiging bevatte een voorbehoud bij de datum waarop de resultaten van de beroepsprocedure beschikbaar zouden zijn: „en zal naar verwachting begin september 2007 beschikbaar zijn”. De Commissie heeft niet geoordeeld dat dit als een vaste verbintenis kon worden beschouwd.

B) In de tussenliggende periode was er een uitgebreide briefwisseling tussen de Commissie en de klager. De correspondentie van de Commissie van 7 september 2007 was bijzonder relevant. Zij heeft klager duidelijk meegedeeld dat, indien de beroepscommissie zou besluiten dat zijn voorstel opnieuw moest worden beoordeeld en zijn voorstel vervolgens voor de tweede fase werd gehandhaafd, de standaardtermijn voor die tweede fase (17 september 2007) niet van toepassing zou zijn. Zij verduidelijkte ook dat de indiener van het verzoek op de hoogte zou worden gesteld zodra de beroepscommissie een besluit had genomen.

11. Daarom was klager te allen tijde op de hoogte van zowel de status van de beroepsprocedure (d.w.z. dat deze werd uitgesteld) als van de onzekerheid over de uitkomst. De Commissie heeft op geen enkel moment verwachtingen gewekt ten aanzien van het positieve resultaat ervan.

12. In zijn opmerkingen handhaafde klager zijn standpunt.

Beoordeling van de Ombudsman

13. Het onderhavige deel van de zaak werpt twee vragen op. Het eerste betreft de vraag of zich een vertraging heeft *voorgedaan* en de tweede betreft de mogelijke *gevolgen* van een dergelijke vertraging.

14. Wat het eerste punt betreft, heeft de Commissie ten volle erkend dat zich een vertraging heeft voorgedaan en heeft zij de redenen daarvoor uiteengezet. De Commissie verontschuldigde zich ook bij klager voor de vertraging. De Ombudsman is daarom van mening dat deze kwestie naar behoren is opgehelderd en behandeld en dat er geen verdere onderzoeken nodig zijn.

15. Wat de tweede uitgifte betreft, deelt de Ombudsman het hierboven geschetste standpunt van de Commissie. In gevallen als de onderhavige kan een financiële compensatie alleen worden betaald als de handelingen van de administratie de betrokkene ertoe hebben gebracht relevante legitieme of redelijke verwachtingen te koesteren, of als er dwingende overwegingen van billijkheid zijn. Na onderzoek van de correspondentie tussen de klager en de Commissie in de onderhavige zaak is de Ombudsman niet van mening dat de Commissie klager ertoe heeft



gebracht fysiek dicht bij de plaats te blijven waar de herbeoordelingsprocedure heeft plaatsgevonden, of, in het geval van het verzoek om beroep, de plaats waar de voortzetting van het voorstel zou plaatsvinden. Bovendien zijn er geen aanwijzingen dat de aard van de beroepsprocedure of de wijze waarop deze procedure aan verzoekers in het algemeen is voorgelegd, redelijkerwijs kan leiden tot de verwachting dat dergelijke kosten in geval van vertraging zouden worden vergoed. In het licht van het voorgaande is de Ombudsman van oordeel dat de vordering niet kan worden gehonoreerd.

B. Vermeend ontoereikend antwoord op het verzoek tot beroep

Aan de Ombudsman voorgelegde argumenten

16. Klager beweerde dat de uitkomst van de beroepsprocedure niet voldeed aan de specifieke argumenten die hij in zijn beroep had aangevoerd. De specifieke argumenten waren samenvattend de volgende:

A) Beoordelaar 3 heeft een fout gemaakt door een criterium toe te passen met betrekking tot de ervaring als teamleiders die *reeds* door kandidaten zijn opgedaan; en

B) Beoordelaar 3 heeft strengere normen toegepast met betrekking tot de „*kwaliteit van het voorgestelde onderzoeksproject*” en de „*methodologie*” ervan dan die welke in de uitnodiging en de ERC-gids voor aanvragers zijn vastgesteld, met name door te verwijzen naar het feit dat het project van de klager niet voldoende „*nauwkeurig*” en „*goed gedefinieerd*” is, ondanks het feit dat de aanvragers slechts een „*beknopte beschrijving*” van de wetenschappelijke en technische aspecten van het projectvoorstel moesten verstrekken.

17. Specifiek in het hoger beroep verklaarde klager eerst dat Reviewer 3 in strijd was met de beginselen van de oproep, zoals uiteengezet in de ERC-gids voor aanvragers. De klager merkte op dat de opmerkingen van Reviewer 3 betrekking hebben op (1) het „*potentieel van de hoofdonderzoeker*” om teamleider te zijn en (2) de „*kwaliteit van het voorgestelde onderzoeksproject*”. Klager maakte opmerkingen over deze twee aspecten.

Eerste aspect:

18. Met betrekking tot het „*potentieel van de hoofdonderzoeker*” om een teamleider te zijn, verklaarde Reviewer 3 dat „*[i]t niet duidelijk is dat hij in dit stadium alle benodigde vaardigheden heeft verworven om een leider te zijn in een veeleisende project*”. De klager merkte op dat de ERC-gids voor aanvragers verklaarde dat de *ERC Starting Independent Research Grant Scheme* bedoeld is om voldoende ondersteuning te bieden aan onderzoekers in het stadium waarin zij van plan zijn hun eerste onafhankelijke onderzoeksteam op te richten. De klager merkte ook op dat de ERC-gids voor aanvragers verklaarde dat „*onderzoekers die een ERC Starting Grant aanvragen, hun potentieel moeten kunnen aantonen om onafhankelijke*



*onderzoeksliders te worden". Klager concludeerde derhalve dat de aanvrager niet verplicht was om reeds alle vaardigheden te hebben verworven die nodig waren om een leider te zijn om in aanmerking te komen. Klager merkte ook op dat de ERC-gids voor aanvragers verklaarde dat, om in aanmerking te komen voor een subsidie, de *hoofdonderzoeker zich in het stadium moet bevinden waarin hij/zij onafhankelijkheid vestigt (d.w.z. het starten van... hun eerste onderzoeksteam...)* .*

19. De klager merkte ook op dat de ERC Advanced Investigator Grant Scheme bedoeld is om „onderzoeksprojecten uitgevoerd door vooraanstaande onderzoekers ” te ondersteunen en „ de ERC Starting Grant Scheme aan te vullen door zich te richten op onderzoekers die zich reeds als onafhankelijke onderzoeksliders hebben gevestigd... ” De klager concludeerde dat een aanvrager die al alle benodigde vaardigheden heeft verworven om leider te zijn (zoals vermeld in het verslag van Reviewer 3) zich moet wenden tot de ERC Advanced Investigator Grant Scheme in plaats van de ERC Starting Grant Scheme.

20. Kortom, klager voerde aan dat Reviewer 3 een fout heeft gemaakt door een criterium toe te passen met betrekking tot de ervaring als teamleiders die *reeds* door kandidaten zijn opgedaan, en dat het beroepsorgaan een fout heeft gemaakt door geen specifieke uitleg te geven met betrekking tot dit argument, dat klager in zijn beroep heeft aangevoerd.

21. Wat de *kwaliteit van het voorgestelde onderzoeksproject* betreft, merkte de klager op dat Reviewer 3 verklaarde dat "*het voorstel interessant is, maar dat het op overtuigende wijze een nauwkeurig, goed gedefinieerd en origineel project toont. De relatie tussen zelfenergieën en meer in het algemeen vertex correcties met dwarsdoorsnedes is zeker bekend. De betrekkingen met de voorgestelde experimentele hoeveelheden, met name met systemen met niet-triviale orders zoals een nodaalvloeistof in supergeleiders met een hoog gehalte, liggen niet voor de hand.* (cursivering van mij)

22. Voorts werd in de ERC-gids voor aanvragers gesteld dat een van de essentiële onderdelen van de aanvraag een „*beknopte beschrijving van de wetenschappelijke en technische aspecten van het projectvoorstel* ” was. In de gids voor aanvragers werd ook uiteengezet dat „ *de verstrekte informatie voldoende volledig moet zijn* ”. De klager concludeerde dat een voldoende uitgebreide korte beschrijving niet tegelijkertijd nauwkeurig en duidelijk omschreven kan zijn. Klager voerde aldus aan dat Reviewer 3, door te verwijzen naar zijn project als onvoldoende nauwkeurig en duidelijk omschreven, niet aan de voorwaarden van de oproep voldeed.

23. De klager merkte ook op dat de ERC-gids voor aanvragers strikte vereisten inzake grootte, lay-out en formaat voor de aanvragen heeft opgelegd. Zonder de mogelijkheid om formules te schrijven en plots, tekeningen en grafieken te bevestigen om aan de strenge eisen te voldoen, was er geen gelegenheid voor een diepgaande bespreking van de „ *relaties* ” genoemd in het rapport van Reviewer 3.

24. Klager benadrukte dat de ERC-gids voor aanvragers — voor de *beschrijving van de doelstellingen en de wetenschappelijke en technische inhoud van het project* — vier bladzijden in fase 1 en tien bladzijden in fase 2 heeft toegewezen. De klager concludeerde dat aanvragers



„op overtuigende wijze een nauwkeurig, duidelijk omschreven en origineel project moesten tonen” en de „relaties” die in het verslag van Reviewer 3 werden genoemd, grondig moesten bespreken. Dit moest gebeuren in fase 2 van de indiening van het voorstel, niet in fase 1. Klager wees er ook op dat in de ERC-gids voor aanvragers het volgende werd vermeld: „fase 2: beschrijf de voorgestelde methodologie in detail... met inbegrip van bepaalde nieuwe of onconventionele aspecten.”. Klager concludeerde dat de door Reviewer 3 genoemde „niet voor de hand liggende betrekkingen” in plaats van in fase 1 in fase 2 moeten/moeten worden besproken.

25. De klager benadrukte ook dat het evaluatiecriterium van „methodologie” in fase 1 vereist dat de „geschetste wetenschappelijke aanpak ha [d] haalbaar is”, terwijl in fase 2 „de voorgestelde onderzoeksmethodologie [d] alomvattend en passend moet zijn”. De klager concludeerde dat hieruit bleek dat de noodzaak om „op overtuigende wijze een nauwkeurig, duidelijk omschreven en oorspronkelijk project” te tonen, samen met een diepgaande bespreking van de „relaties”, die in het verslag van toetsingsinstantie 3 werd vermeld, in fase 2 noodzakelijk was.

26. Ten slotte merkte klager op dat van de vier door hem ontvangen onderzoeken slechts één ongunstig was. In de ERC-gids voor aanvragers werd gesteld dat de totale score van het voorstel gebaseerd zou zijn op de gecombineerde resultaten van alle beoordelaars. De klager beweerde echter dat het rapport van Reviewer 3 de verslagen van de andere beoordelaars overweldigde.

27. In haar advies heeft de Commissie de volgende achtergrondinformatie verstrekt, die van belang is voor het onderzoek en het begrip van de zaak.

28. Het voorstel van klager werd ingediend naar aanleiding van de allereerste oproep tot het indienen van voorstellen van het specifieke programma „IDEAS” van het zevende kaderprogramma van de Europese Unie. In het kader van de oproep tot het indienen van voorstellen (ERC-2007-StG), die betrekking heeft op „European Research Council (ERC) Starting Grants (StG)”, zijn in totaal 9167 voorstellen ingediend. De ERC verwachtte oorspronkelijk een hogere werkdruk van 3000 voorstellen. De Commissie legde uit dat ERC-voorstellen worden ingediend door een hoofdonderzoeker, met de steun van een gastorganisatie, die zich ertoe heeft verbonden de hoofdonderzoeker in te schakelen indien het voorstel succesvol is. Klager was zo’n hoofdonderzoeker.

29. Ondanks de overbelasting van de werkzaamheden als gevolg van het grote aantal voorstellen, is de evaluatie van de voorstellen op tijd afgerond. Sommige procedures kenden echter een vertraging. Dit geldt met name voor de beroepsprocedure waaraan klager heeft deelgenomen.

30. Het evaluatieproces werd geregeld door de „ERC-regels voor de indiening van voorstellen en de daarmee verband houdende evaluatie-, selectie- en gunningsprocedures die relevant zijn voor het specifieke IDEAS-programma” (hierna „de regels” genoemd).



31. Van de 9167 voorstellen werden 559 aanvragers verzocht een voorstel in de tweede fase op te stellen en uiterlijk op 17 september 2007 in te dienen. Op aanbeveling van de evaluatiedeskundigen werden in totaal 8235 voorstellen verworpen. De rest werd afgewezen op grond van subsidiabiliteitsgronden. Verzoekers zijn door de ERC bij brief in kennis gesteld.

32. In het ERC-evaluatieproces zijn panels van wetenschappers op hoog niveau verantwoordelijk voor de definitieve aanbevelingen voor elk voorstel. Zij baseren hun standpunt op schriftelijke beoordelingen van onafhankelijke beoordelaars. Een specifiek kenmerk van de ERC-evaluatieverslagen is dat zij de gedetailleerde opmerkingen van elke individuele beoordelaar bevatten. Deze keuze is gemaakt in het belang van de transparantie en om te erkennen dat meningsverschillen in de beoordelingen legitiem zijn. De Commissie is van mening dat deze gedetailleerde informatie nuttig is voor verzoeksters. Het is echter belangrijk eraan te herinneren dat de ERC-evaluatiepanels gezamenlijk aanbevelingen doen.

33. De 8235 voorstellen die in de eerste fase zijn verworpen (met inbegrip van voorstellen die als niet-subsidiabel worden beschouwd) hebben geleid tot 245 geldige verzoeken om verhaal (3 %). Het verzoek van klager voelt zich binnen deze categorie. De beroepsprocedure werd uitgevoerd overeenkomstig de regels en bestond uit een comité van zes ambtenaren, voorgezeten door een waarnemend directeur van het directoraat-generaal Onderzoek van de Commissie. Elk verzoek om beroep werd onderworpen aan een individueel en grondig onderzoek naar de gegrondheid ervan.

34. Volgens het Reglement onderzoekt de beroepsprocedure het evaluatieproces en de mogelijke gebreken ervan. De beroepsprocedure onderzoekt geen wetenschappelijke beoordelingskwesaties of meningsverschillen tussen beoordelaars. Voor de 150 verzoekers die beroep instellen omdat zij het oneens waren met het wetenschappelijke oordeel van de individuele beoordelaars of het panel, heeft het Redress Committee zich derhalve beperkt tot de vraag of de betrokken beoordelaar over de juiste wetenschappelijke deskundigheid beschikte en zo ja, het verzoek om beroep afwijzen. Het verzoek om verhaal van klager behoorde tot deze 150 zaken.

35. Daarentegen voerden de beoordelaars en panels verdere onderzoeken uit en beoordeelden zij zelfs gevallen waarin er bewezen of geloofwaardige procedurele fouten waren. Voorbeelden van dergelijke fouten zijn onder meer wanneer beoordelaars voorstellen verwarren of opmerkingen hebben gemaakt die duidelijk geen verband hielden met het onderzochte voorstel. Als gevolg van deze aanpak werden vijftien voorstellen opnieuw geëvalueerd en werd één aanvrager verzocht een voorstel in te dienen voor de tweede fase van de evaluatie.

36. Wat de specifieke beweringen in de onderhavige zaak betreft, verklaarde de Commissie dat zij het oneens was met het standpunt van klager dat de beroepsprocedure geen terdege rekening heeft gehouden met zijn specifieke argumenten. Zij maakte de volgende punten.

37. Na een grondig onderzoek concludeerde de beroepscommissie dat de uitspraken *van Reviewer 3 „uit wetenschappelijk oogpunt legitiem”* waren en dat Reviewer 3 geen feitelijke of procedurele fouten maakte. Het Comité bevestigt dat de evaluatie correct is uitgevoerd volgens



de regels. De Commissie constateerde dat het Comité derhalve had gehandeld in overeenstemming met zijn bevoegdheden.

38. De Commissie heeft de volgende punten toegevoegd.

39. Het is niet waar, zoals de klager stelt, dat het evaluatieresultaat „*overweldigd*” was (dat wil zeggen voornamelijk bepaald) door de standpunten van Reviewer 3. De opmerkingen van de andere recensenten waren gunstiger, maar slechts matig. Het voorstel kreeg onvoldoende algemene steun voor de 559 geselecteerde uit de 9167 ingediende voorstellen.

40. Paginabeperkingen gelden evenzeer voor alle sollicitanten. Ze zijn een normaal onderdeel van het proces [1] .

41. Beoordelaar 3 heeft bij de toepassing van de betrokken criteria geen procedurele of feitelijke fouten gemaakt door het volgende te vermelden: „het is niet duidelijk dat hij in dit stadium [dat wil zeggen de klager] *alle vaardigheden heeft verworven om een leider te zijn in een veeleisend project* . Hoewel het waar is dat aanvragers van de ERC „Starting Grants” slechts twee tot negen jaar post-PhD onderzoekservaring hebben, moeten ze toch duidelijk de kwaliteiten bezitten voor het leiden van een Starting Grant Project in de voorhoede van de wetenschap. In dit verband werd in de opmerkingen van beoordelaar 3 correct ingegaan op de evaluatiecriteria en het gebruik van wetenschappelijk oordeel weerspiegeld.

42. In zijn opmerkingen handhaafde klager zijn bewering. Hij benadrukte dat hij nooit van plan was beroep in te stellen tegen het wetenschappelijke oordeel van het panel van beoordelaars, maar eerder wilde ingaan op wat hij als een procedurele fout beschouwde. Hij verklaarde dat het advies van de Commissie enkele nuttige informatie bevatte, maar hij was nog steeds van mening dat de beslissing op zijn beroep gedetailleerder had kunnen zijn.

Beoordeling van de Ombudsman

43. Alvorens de specifieke feiten en argumenten in deze zaak te onderzoeken, acht de Ombudsman het passend en nuttig om enkele van de historische of algemene punten die de Commissie in haar advies heeft geformuleerd, aan te pakken. Dit zal helpen de context beter te begrijpen en een nuttige achtergrond te bieden voor toekomstige onderzoeken van de ERC-procedures voor de selectie van onderzoeksvoorstellen. Dit lijkt bovendien in overeenstemming te zijn met een van de wensen van klager, namelijk het helpen verbeteren van de procedures van de ERC [2] .

44. In de eerste plaats wenst de Ombudsman te erkennen dat de ERC en de Commissie een zeer groot aantal aanvragen hebben behandeld die naar aanleiding van de oproep in kwestie zijn ingediend. Volgens de Commissie was het aantal ontvangen aanvragen (meer dan negenduizend) driemaal hoger dan verwacht. Het is zeer bevredigend om op te merken dat deze hoeveelheid werk in het algemeen passend en tijdig is afgehandeld. Meer in het algemeen is de Ombudsman van mening dat het grote aantal aanvragen een aanzienlijk vertrouwen geeft



in de procedures van de EU voor de behandeling van dergelijke verzoeken. Verschillende positieve aspecten van de procedures, waarvan er twee hieronder worden benadrukt, dragen zeker bij tot het versterken van dit vertrouwen en het vermogen van de EU om goed onderzoek te bevorderen. In feite lijken de hieronder genoemde positieve kenmerken hand in hand te gaan met het huidige doel van DG Onderzoek om zijn relatie met onderzoekers te verbeteren [3] .

45. De Ombudsman merkt met name op dat de procedures in kwestie de transparantienormen op een belangrijke manier verbeteren. Zoals de Commissie zelf in haar advies heeft opgemerkt, is een specifiek kenmerk van de ERC-evaluaties dat zij een gedetailleerde samenvatting van *elke individuele beoordelaar* bevatten en dat deze keuze is gemaakt in het belang van de transparantie en het feit dat meningsverschillen legitiem zijn. De Ombudsman merkt op dat de Commissie deze redenering niet lijkt te beperken tot wetenschappelijke evaluaties, en er zijn inderdaad geen redenen waarom dat het geval zou moeten zijn. Bijgevolg kunnen de evaluaties van de ERC worden beschouwd als een belangrijke nieuwe transparantienorm voor de evaluatie van EU-oproepen tot het indienen van voorstellen. De Ombudsman juicht deze ontwikkeling toe.

46. Gezien de nieuwigheid van het bovengenoemde transparantiekenmerk is het niet verwonderlijk dat het, met het voordeel van achteraf gezien, mogelijk is bepaalde aanvullende maatregelen te identificeren die nuttig hadden kunnen worden ingevoerd om deze positieve ontwikkeling te begeleiden. Het had bijvoorbeeld nuttig kunnen zijn geweest om preciezere instructies te geven aan de beoordelaars; en het had nuttig kunnen zijn om een toelichting bij verzoekers op te nemen over de aard en het relatieve belang van de adviezen van de individuele recensenten. Het onderzoek van de onderhavige zaak hieronder dient ter illustratie van deze punten.

47. Naast het bovenstaande merkt de Ombudsman op dat de Commissie, om het zeer grote aantal verzoeken om verhaal te kunnen behandelen, in een vroeg stadium een coherente methode voor de behandeling van dergelijke verzoeken heeft goedgekeurd. In het bijzonder heeft het Redress Committee nagegaan of de eerste beoordelaars die het voorstel in kwestie beoordeelden over de juiste wetenschappelijke expertise beschikten en, indien dat het geval was, het verzoek om beroep (met inbegrip van die van de klager) hebben afgewezen. Een dergelijke duidelijke en coherente aanpak is in beginsel goed bestuur, omdat deze de transparantie van de procedure vergroot en het risico op willekeur vermindert. Dit positieve aspect van de behandeling van verzoeken zou echter nuttig kunnen zijn bij meer gedetailleerde instructies. Het verdere onderzoek van de onderhavige zaak dient eveneens ter illustratie van dit feit.

48. Wat de feiten van de onderhavige zaak betreft, herinnert de Ombudsman eraan dat klager specifiek van mening was dat de beroepscommissie niet naar behoren ingaat op zijn argumenten dat Reviewer 3 een fout heeft gemaakt door een criterium toe te passen met betrekking tot de *reeds* door kandidaten als teamleider opgedane ervaring.

49. De Commissie heeft er in haar advies terecht op gewezen dat het Redress Committee de wetenschappelijke adviezen van de panels en de individuele beoordelaars niet (her) kan



beoordelen. De Ombudsman merkt op dat dit soort beperking volkomen gebruikelijk is in beroeps- en toetsingscontexten en op geen enkele wijze specifiek is voor toepassingen met betrekking tot wetenschappelijke kwesties. In andere contexten — bijvoorbeeld de aanwerving of de beoordeling van andere soorten sollicitaties — worden zeer vergelijkbare „toetsingsnormen” toegepast, teneinde de „ruime discretionaire bevoegdheden” van de betrokken aanvankelijke beoordelaars te eerbiedigen. In dergelijke contexten is het om voor de hand liggende redenen van bijzonder belang dat de procedureregels volledig worden nageleefd. Indien de inhoud als zodanig niet zinvol kan worden beoordeeld, wordt het controleorgaan (administratief of extern, zoals in het geval van een ombudsman of een rechtbank) impliciet verzocht bijzondere aandacht te besteden aan de procedurele aspecten van de zaak.

50. In de onderhavige zaak voerde de klager aan dat met betrekking tot het „*potentieel van de hoofdonderzoeker*” om teamleider te zijn, Reviewer 3 verklaarde dat „*het niet duidelijk is dat hij in dit stadium alle vaardigheden heeft verworven die nodig zijn om leider te zijn in een veeleisende project*”. De klager merkte op dat de ERC-gids voor aanvragers verklaarde dat de *ERC Starting Independent Research Grant Scheme* bedoeld is om voldoende ondersteuning te bieden aan onderzoekers in het stadium waarin zij van plan zijn hun eerste onafhankelijke onderzoeksteam op te richten. De klager merkte ook op dat de ERC-gids voor aanvragers verklaarde dat „*onderzoekers die een ERC Starting Grant aanvragen, hun potentieel moeten kunnen aantonen om onafhankelijke onderzoeksleiders te worden*”. Klager concludeerde derhalve dat de aanvrager, om in aanmerking te komen, niet *reeds* de vereiste vaardigheden had verworven om een leider te zijn. Klager merkte ook op dat de ERC-gids voor aanvragers verklaarde dat, om in aanmerking te komen voor een subsidie, de *hoofdonderzoeker zich in het stadium moet bevinden waarin hij/zij onafhankelijkheid vestigt (d.w.z. het starten van... hun eerste onderzoeksteam...)*.

51. De klager merkte ook op dat de ERC Advanced Investigator Grant Scheme bedoeld is om „*onderzoeksprojecten uitgevoerd door vooraanstaande onderzoekers*” te ondersteunen en „*de ERC Starting Grant Scheme aan te vullen door zich te richten op onderzoekers die zich reeds als onafhankelijke onderzoeksleiders hebben gevestigd...*”. De klager concludeerde dat een aanvrager die al alle benodigde vaardigheden heeft verworven om leider te zijn (zoals vermeld in het verslag van Reviewer 3) zich moet wenden tot de ERC Advanced Investigator Grant Scheme in plaats van de ERC Starting Grant Scheme.

52. De Ombudsman is van mening dat zij, afgezien van de vraag of de bovenstaande argumenten van klager al dan niet juist waren, voldoende duidelijk en redelijk waren om een specifiek en concreet antwoord te verdienen. In het bijzonder heeft klager overtuigend aangetoond dat hij een *procedurele* kwestie aan de orde stelde, namelijk een kwestie die betrekking had op de toepasselijkheid van een voorwaarde zelf. De beroepscommissie heeft echter slechts geantwoord dat:

— „met betrekking tot de opmerkingen van beoordelaar 3, stelt de beroepscommissie dat er geen feitelijke fout is geweest en dat een individuele toetsing die afwijkt van andere beoordelingen over hetzelfde voorstel, niet automatisch als oneerlijk kan worden aangemerkt”;
en



Reviewer 3 toont een oordeel dat legitiem is vanuit wetenschappelijk oogpunt.

53. In geen van deze verklaringen ging het Redress Committee specifiek in op de bovengenoemde klacht van klager. De eerste verklaring, indien relevant, kon alleen worden opgevat als een „feit” dat klager (reeds) niet over de vaardigheden beschikte om een eisend project te leiden. En het bevatte geen opmerkingen over de vraag of dergelijke (bestaande) vaardigheden formeel vereist waren. De tweede verklaring, indien relevant, suggereert dat de kwestie van de (bestaande) vaardigheden van de klager om een eisend project te leiden een kwestie van (natuurlijke) wetenschap was. Ook deze verklaring bevatte geen opmerkingen over de vraag of een dergelijke capaciteit formeel verplicht was.

54. Geen van deze verklaringen was voldoende relevant voor of naar behoren ingegaan op het bovengenoemde en ogenschijnlijk geldige punt dat door de klager naar voren werd gebracht. Daarom kan niet worden gesteld dat de beroepscommissie dit punt naar behoren heeft behandeld.

55. Bovendien lijken de argumenten van klager een aanzienlijke inhoudelijke verdienste te hebben. De resultaten van de evaluatie ondersteunen een dergelijke beoordeling. Van de vier recensenten was Reviewer 3 inderdaad de enige die verwees naar een verondersteld gebrek aan „*verworven*” „*vaardigheden*” om „*een leider te zijn in een veeleisende project*”. Reviewer 2 heeft hier helemaal geen opmerkingen over gemaakt, en Reviewer 1 en Reviewer 4 verwees naar het goede publicatiedossier van klager en concludeerde dat hij „*een aanzienlijk potentieel vertoont*”. Zoals de klager betoogde, leek de aard van de oproep in kwestie geen „*verworven vaardigheden*” te vereisen voor het leiden van een veeleisend project. „*Vaardigheden*” zijn iets heel concreets. Het gaat verder dan het begrip „*potentiaal*” of „*vermogen*” en suggereert in wezen dat de betrokkene reeds een concreet vermogen heeft aangetoond om een bepaald werk te verrichten.

56. Het nuttige en openhartige standpunt van de Commissie in dit onderzoek bevat aanwijzingen waarom het bovengenoemde toezicht of de bovengenoemde fout zich heeft voorgedaan. Zoals eerder opgemerkt, heeft het grote aantal verzoeken om beroep de Commissie ertoe gebracht een methode te hanteren waarbij elke vorm van onenigheid met de panels en hun beoordelaars zou worden aangemerkt als onenigheid over het „*wetenschappelijke oordeel*” of „*feiten*”, waarbij deze laatste kennelijk vooral grove fouten impliceren, zoals de beoordeling van de verkeerde toepassing. Deze benadering lijkt met het oog op de efficiëntie te pragmatisch te zijn geweest, omdat er onvoldoende rekening is gehouden met fouten in de procedure die normaliter in dergelijke procedures worden onderzocht, bijvoorbeeld de mogelijk onjuiste toepassing van criteria.

57. De Commissie heeft erop gewezen dat, ondanks de opmerkingen van één beoordelaar, de definitieve beoordeling op collectieve basis is verricht. Dit is, formeel gesproken, accuraat. Het spreekt echter voor zich dat een panel zich niet mag baseren op beoordelingen door beoordelaars die in hun beoordelingen de verkeerde voorwaarden lijken te hebben toegepast of andere procedurefouten hebben begaan. Dit had de beroepscommissie in de onderhavige zaak



moeten onderzoeken. Het concrete resultaat van een dergelijk onderzoek had moeten worden vermeld in zijn besluit over het verzoek tot beroep van de klager.

58. In het tweede deel van de tweede bewering van klager werd gesteld dat Reviewer 3 strengere normen toepaste met betrekking tot de „*kwaliteit van het voorgestelde onderzoeksproject*” en de „*methodologie*” ervan dan die waarin de oproep en de ERC-gids voor aanvragers voorzien. Volgens de klager heeft Reviewer 3 dit gedaan, met name door te verwijzen naar het project van klager omdat het niet voldoende „*nauwkeurig*” en „*goed gedefinieerd*” is, ondanks het feit dat de aanvragers slechts een „*beknopte beschrijving*” van de wetenschappelijke en technische aspecten van het projectvoorstel moesten verstrekken.

59. De bevindingen van de Ombudsman met betrekking tot het eerste deel van de bewering gelden ook voor dit deel. Het presenteren van een „*goed gedefinieerd*” project met behulp van een „*korte beschrijving*” lijkt in feite een tegenstrijdigheid in termen. De beroepscommissie had dit moeten opmerken en het als een klacht betreffende een procedurele fout (die moet worden aangepakt) en niet een betwisting van „*wetenschappelijk oordeel*” of onjuiste feiten moeten aanmerken.

60. In het licht van de bovenstaande bevindingen met betrekking tot beide delen van de bewering concludeert de Ombudsman dat de beroepscommissie ten onrechte heeft afgezien van het onderzoeken en aanpakken van de kwestie met betrekking tot de onjuiste toepassing van criteria of de toepassing van irrelevante criteria. Dit was een geval van wanbeheer. De Ombudsman zal hieronder een kritische opmerking maken. De kritische opmerking wordt gevolgd door een gerelateerde verdere opmerking.

61. Wat de mogelijke gevolgen van bovenstaande bevindingen van de Ombudsman betreft, wordt eraan herinnerd dat, zoals de Commissie benadrukt, de conclusies over het verzoek van klager gezamenlijk door het betrokken panel zijn gedaan. Formeel gezien besliste Reviewer 3 niet over de uitkomst van het proces als zodanig. In het kader van de regels en de informatie waarover de Ombudsman op dit moment beschikt, kan dus niet worden geconcludeerd dat het collectieve besluit van het panel kennelijk is aangetast door een procedurele fout die de ERC ertoe verplicht de onderhavige aanvraag opnieuw te beoordelen.

C. Conclusies

Op basis van zijn onderzoek naar deze klacht sluit de Ombudsman deze af met de volgende kritische opmerking:

De beroepscommissie heeft zich er ten onrechte van onthouden om, bij het beantwoorden van het beroep van klager, de kwestie betreffende de onjuiste toepassing van criteria of de toepassing van irrelevante criteria aan te pakken. Dit was een geval van wanbeheer.



Klager en de Europese Commissie zullen van dit besluit in kennis worden gesteld.

Verdere opmerking

De Ombudsman neemt nota van en juicht het succes toe van de Commissie bij de behandeling van een zeer groot aantal onderzoeksaanvragen op een over het algemeen passende en tijdige wijze. Hij merkt ook op dat de procedures, door verzoekers toegang te verlenen tot de individuele beoordelingen van de onafhankelijke beoordelaars, een belangrijke nieuwe norm voor transparantie voor EU-oproepen tot het indienen van voorstellen hebben vastgesteld.

Wat zijn bevindingen over de tweede grief in de onderhavige zaak betreft, zou de Ombudsman graag informatie ontvangen over de instructies of richtsnoeren die nu aan onafhankelijke beoordelaars en de beroepscommissie zijn verstrekt over de wijze waarop zij hun respectieve beoordelingen en beoordelingen van aanvragen kunnen uitvoeren.

P. Nikiforos Diamandouros

Gedaan te Straatsburg op 16 december 2010

[1] Deze opmerking verwijst naar de punten van klager waarnaar in punt 25 hierboven wordt verwezen.

[2] E-mail van de klager van 19 maart 2008 aan de Ombudsman.

[3]

<http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=SPEECH/10/194&format=HTML&aged=0&language=EN>
[Link]

http://ec.europa.eu/research/fp7/pdf/communication_on_simplification_2010_en.pdf [Link]